

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Din cauza sântelor sêrbători ale „Pogoririi sântului Duch”, numărul proesim al fôiei nôstre va apăre Joi, în 16 Maiu st. v. a. e.

La pogorirea sântului Duch.

„Limbile ôre-când s'au amestecat pentru îndrâsnirea de a face turn, ér acum limbile înțelepte s'au făcut pentru mărirea cunoscinței de Dumneșeu.”

Mărire dela Stichevna din Sâmbătă séra la Pogorirea s. Duch.

Ne-pêtrunse de mintea omenescă sunt învățaturile bisericeii la sêrbătorea de ađi!

Necuprinse sunt tainele, ce ni se descover astăzi, în această și frumoșă de sêrbătore de primăvară, în această și când nu numai natura fisică a re-înviat din amorțela ei de peste iarnă, ci și sufletul nostru copleșit de păcate s'a re-înviat prin Învierea lui Iisus Christos și prin Pogorirea sântului Duch!

Cu câtă duioșie nu priveau sântii apostoli la Domnul nostru Iisus Christos vâdându-l înălțându-se la Ceriu și lăsându-i pe ei aici pe pământ așteptând făgăduința sântului Duch, carele avea să-i mângâie și să-i întărească în purtarea grelei sarcine a apostolatului pentru fericirea vremelnică și vecinică a nêmului omenesc acum răscumpêrat!

Cincișeci de șile a petrecut poporul israiltean în pustie, după ce a trecut din robia Egiptului prin Marea roșie, până ce a ajuns la muntele Sion, unde Dumneșeu i-a dat Legea între tunete și fulgere.

Cincișeci de șile sunt astăzi dela sântele Pasci, când Iisus Christos prin Învierea Sa din morți, scoțându-ne din robia iadului, ne-a trecut în împêrăția cea cerescă și ne-a dat legea, ne-a întemeiat biserica, trimițându-ne Duchul seu cel sânt, care s'a pogorit asu-

pra sântilor sêi apostoli în chipul limbilor de foc.

Èr v nind șina Cincișecimei erau toți cu un cug-t la un loc. Și fără de seire s'a făcut sunet din ceriu, ca de un vânt ce vine repede, și a umplut tótă casa unde erau ședênd. Și li s'a arêtat limbi împărțite ca de foc și a ședut pe fie-care din ei. Și s'au umplut toți de Duch sânt, și au început a vorbi într'alte limbi, după cum le da lor Duchul a grăi.

Astfel ne descrie Sântul evangelist și apostol Luca Pogorirea sântului Duch asupra sântilor apostoli.

Astfel ni se presintă înaintea ochilor nostri, nu numai a celor sufletesci, ci și a celor trupesci, acest act de mântuire, acest act de întărire a bisericeii, sêvêșit de Dumneșeu pentru binele nostru a tuturor.

Cine nu vede în acest act ochiul și mâna Provedinței divine, care atunci a scos un popor din robia altui popor (pe Israilteni din robia Egiptenilor), ér acum a scos un întreg nêmul (nêmul omenesc) din robia altui nêmul, a nêmului îndrăcit, a demonilor din iad.

Câtă asemênare nu este între scôtirea israiltenilor din robia Egiptului și între scôtirea nôstră din robia iadului prin Învierea lui Iisus Christos și prin Pogorirea sântului Duch!

Dar câtă este și deosebirea între aceste doue acte sêvêșite de D-șeu cu același scop, pentru eliberare din robie.

Acolo se mântuesce un popor, aici întreg nêmul omenesc.

Acolo se mântuesce un popor de o robie trecătoare, aici întreg nêmul omenesc de o robie vecinică.

Acolo Moise, un muritoriu, aici Iisus Christos, D-șeu-omul.

Acolo se dau legi scrise pe table de pêtră, aici legi scrise de Duchul sânt în inimile tuturor.

Acolo Sion, aici muntele Sionului, a Sionului celui viu.

Acolo tunete și fulgere, aici suflare de vânt rëcoritoriu și limbi de

foc, cari luminéză sufletele și încâldește inimile tuturor pentru primirea divinilor învățături.

Multe, multe sunt asemênările, dar multe și deosebiri între împrejurările în cari s'au dat aceste doue legi, legea veche și legea nouă, dar cu atât mai multe sunt învățăturile, ce putem scôte din aceste împrejurări.

Duchul sânt s'a apropiat și s'a arătat preste sântii apostoli în chipul limbilor de foc urmat de un sunet ca de o suflare de vânt ce vine repede, pe-tru-ca să însemne vieța ce dă prin darurile Sale.

Limba este mijlocul prin care sufletul își arată puterea sa; ea este organul prin care vorbim și se împart învățăturile la cei ce nu sunt încă luminați de lumina acelor învățături.

Durere numai, că ađi cei chemați atât de puțin se folosesc de aceste învățături ce pot scôte din aceste întem-plări ale sântei scripturi.

Mai mult vedem și ađi repetindu-se faptele cele rele amintite de s. scriptură în Testamentul vechiu, decât faptele cele bune, amintite de s. scriptură în Testamentul nou.

Noi, cu deosebire în patria nôstră, în acest stat locuit de atâtea limbi, de atâtea naționalități, încă și ađi ne aflăm, nu la eliberarea barem din robia Egiptului, cu atât mai puțin la binecuvântarea limbilor dela Pogorirea Duchului sânt, ci ne aflăm mult mai înapoi, ne aflăm la zidirea turnului din Babilon, la zidirea turnului magiarisării, la a cărui zidire vedem câtă osteneală zadarnică, câtă cutesanță orbă se desvôltă din partea acelor, cari vreau să ne nimicească limba și naționalitatea nôstră spre dauna patriei și spre periclitarea fericirii nôstre nu numai a celei temporale, ci și a celei vecinice, împedecându-ne în desvôltarea limbei nôstre, a mijlocului ce lui mai potrivit pentru primirea învățăturilor, nu numai acelor omenesci, ci și acelor d-șeesci.

Venitul de odinôră, ce ni-l aduce agricultura, astăzi nu mai e de ajuns, pentru-că cheltuelile agronomice sunt cu mult mai mari, și venitele încă trebuiesc înmulțite dacă e vorba ca agricultura să rămână o meserie rentabilă. Cu tôte aceste o mulțime de agricultori sunt de părere încă, că numai prin munca și diligența mânilor se pôte ajunge la ceva.

Lucrătorii cei scumpi silesc pe agricultor de a înlocui o parte din munca brațelor prin mașini, pentru-că prin așa ceva pôte lucra mai eficient și adeseori și mai bine. Crescerea cheltuelilor în familie, stat și comună, pelângă pământul și lucrătorii cei scumpi cere de a se folosi fie-care bulgăre de pământ și de a face, că unde a crescut până acum un paiu, de ađi încolo să crească două. Prețurile scăđute ale cerealelor și scumpetea vitelor cere o îngrijire mai bună pentru vite și înmulțirea nutrețului. Spre a pôte trage folos din vite, e bine, ca să țină vite mai puține dar de soiul mai bun și mai bine îngrijite, și agricultorul trebuie să-și facă o socotelă cât îl costă întreținerea vitelor, cât nutreț se consumă și cât cășec pôte să-i rămână, dar tocmai aici e belêua, că mulți dintre agricultori nu-și dau osteneala a face o socotelă în privința această, ba nici, nu știu cum. Nu este dar mirare că agricultorii mai

Acesti stăpânitori ai nostri nu vreau să vadă, că la Babilon amestecarea limbilor s'a făcut spre pedepsă, dar la Pogorirea Duchului sânt, amestecarea limbilor a fost binecuvântată, spre a se pune frêu truției omenesci și spre a se înlesni propagarea învățăturilor d-șeesci.

Nu vreau să vadă, cum Domnul nostru Iisus Christos a deslegat atât de sublim această cestiune, cestiunea limbei, spre fericirea statelor și a popórelor.

Ei continuă la zidirea turnului lor babilonic, la zidirea turnului magiarisării, la zidirea unui stat național magiar unitar fără a lua în considerare cele întemplate la zidirea turnului din Biblie și fără a lua în considerare cele întemplate la zidirea turnului moralității, la Pogorirea Duchului sânt prin binecuvântarea limbilor, ce s'au sancționat, nu de ómeni, ci de însuși Dumneșeu.

Care a fost scopul zidirii turnului babilonic, dacă nu trufia omenescă de a umili pe D-șeu.

Și ce s'a întemplat? Ziditorii s'au umilit pe sine însuși, pedepsându-i Dumneșeu pentru cutesanța lor orbă îndreptată contra Majestății divine.

Dar, nu unitatea limbei a fost cauza dărămării turnului babilonic din sf. scriptură, ci scopul zidirii acelu turn a fost scopul de a umili pe Dumneșeu, la care scop erau ajutamați fôrte mult prin unitatea de limbă.

Dumneșeu, spre a zădărnici scopul, a lipsit pe ziditori de acea unitate și i-a împrăsciat pe tótă suprafața pământului, unde apoi cei de o limbă s'au adunat și au format state naționale, cari în urmă la Pogorirea Duchului sânt au fost binecuvântate, pentru a pôte primi mai cu înlesnire învățăturile ce s'au propagat de sântii apostoli la însuflarea acelu Duch sânt.

Și această vedem, că stăpânitorii nostri de ađi, întocmai ca Iuda cel rău credincios, nu vrêu să înțelgă, nu vrêu să vadă.

FOIȚA.

Unirea face tãria.

(Înceiere.)

Agricultorii încă tocmai din această cauză trebuiesc să ia poziție prin reuniunile lor în luptă pentru interesele lor agronomice, și reuniunile agricole trebuiesc s'o facă această, dacă își cunosc chemarea și datorința, lor și acest drept nime nu li-l pôte disputa. Să înțelege de sine că la așa ceva trebuie luată în considerare necurmata cunoscința a datorințelor față de toți, și pământul nu este ertat să fie despoiat de esportabilitatea practică și de adevêrul real. Politica religioșă și de partid trebuiesc cu totul escluse dela lucrările și afacerile reuniunii agricole.

Sunt însă și agricultori de aceia, cari din nepăsare sau din bănușă, față de tot ce e nou, nu se înscriu ca membrii, sau apoi și de aceia, cari cred că agricultorul nu are nevoie de cultură, înaintare și de învățatură mai multă.

Diligența și cruțare, cumpêtare și frică de Dumneșeu sunt piatra fundamentală a unei stări de Dómne ajutoră țerănesci și acestea vor și rămânea pentru totdeauna, dar numai

cu așa ceva în șina de astăzi nu e de ajuns. Cu o precauțare cu calcul trebuie purtată agronomia și cu o pătrundere liberă de prejudiții, cu o diligență neobositore trebuie să facă agricultorul totul, ce i se pare bun pentru starea lui în interesul agronomic. În șina de astăzi nu e de ajuns, să scii învêrți îmblăcii și cósă; în șina de astăzi dela un agricultor harnic să cere și carte, agricultura de astăzi este și ea o meserie, și cere ca ori și care meserie mai multă sau mai puțină sciință.

Ipotesele după care să lucra de altă dată economia câmpului s'au gârboiat în multe feluri. Cine vrea să rămână deasupra trebuie să scie aprecia timpul și trebuie să scie umbla cu el. Nici un meseriaș, nici un comerciant și nici chiar un agricultor nu pôte să-și aducă meseria lui la înălțime sau să-și o țină la înălțime, dacă nu și dă silință pelângă tótă munca neobositore de a recunósce îmbunătățirile și de a se folosi de ele, acele îmbunătățiri pe cari le-a scos la ivelă cultura progresivă.

La o esposiție agricolă se puteau ceti următoarele rënduri:

„Cine n'a învățat carte,
Muncesce din și în nôpte
De-asudă camașan spată
Și nainte tot nu pôte“.

sêraci între împrejurările de fe felul acesta, rămân legați de glia lor și sunt cu tótul străini de îmbunătățirile progresului agronomic. Mulți dintre agricultori ar dori să-și îmbunătățesc starea lor, dar le lipsesce cunoscințele despre mijlocele și căile pentru o economie de câmp mai rentabilă.

Cum s'ar pôte exploata agricultura mai temeinic și mai durabil de cât așa, ca să exploatezi pe însuși agricultorul, adevă să-și ridici pe o treptă mai înaltă de educațiune și civilizațiune. Șciința și priceperea însă nu sunt moscenite; ele trebuiesc însușite și perfecționate. Acesta să pôte face prin o bună educațiune în școlă și familie, prin instrucțiune, prin îndemnare.

Încă în una din șilele trecute, am ađit pe un țeran plângându-se despre tôte reformele și experimentele, despre tôte scrierile cu privire la agricultură și despre cercurile agricole. „Cum să-mi grijesc vitele, o știu, șise el, și și acea cât îmi aduc pământurile mele, și încă o știu mai bine decât mulți alții, căci și pământurile se deosebesc în multe feluri. De altcum numai ordine, curățenie, nutreț bun și mult, mâna pe córnele plugului când trebuie, șapa la vremea ei, secerea când holda e în pârgă și gunoiul să nu lipsescă, acestea sunt lucrurile de căpetenie. Și acestea nu se pot înlocui prin

Ôre acestia, cari ađi pretind unitatea limbii în stat, cu nimicirea existenței noastre naționale, a popórelor nemaghiare, ajungându-și scopul, despre ce hotărît ne îndoim, nu ar preținde ôre în sferit parte chiar din Majestatea divină, chiar din puterea dumnezească?

Da, ar pretinde, căci poftetele omenesci cele rele sunt multe și nemărginite, și despre această avem doveđi, tocmai în legile cele mai noue, cari s'au adus în detrimentul patriei, în detrimentul moralității și astfel în detrimentul fericirii noastre preste tot și a tuturor.

Au nu vedem pe stăpânitorii noștrii, cum, ajungând la ôre care independență națională, tind ađi la ridicarea aceluia turn babilonic, la ridicarea turnului unui stat unitar național magiar priu sugrumarea libertății noastre naționale și a celorlalte popóre conlocuitoare, cercând prin tot felul de mijlôce imorale a ne desbrăca de limba noastră națională și aruncându-ne în pântecetele Molochului magiarisării? Și vedând, că au ajuns la ôre care rezultate efemere, au nu pretind ađi parte chiar din Majestatea divină, denegându-i dreptul de existență în inima ómenilor introducând legi ca cele despre neconfesionalitate?

Au început cu crearea de legi, cari dau voie omului a crede ori a nu crede în Dumnezeu, ca astfel să se pună pe sine deocamdată numai alătura cu Dumnezeu, ér mai târziu, ajutați de sborul sciințelor naturale, vor crea legi, prin cari vor opri hotărît recunoscerea Majestatei divine, a cărui loc se vor sili a-l ocupa ei.

Da, vedem astfel de pretensiuni nebune și absurde, cari numai la perirea lor vor duce, dacă nu vor înceta de bună voie cu zidirea aceluia turn, și încă înainte de a-i ajunge pedepsa dumnezească pentru acea cutezanță orbă și îngâmfiată în contra aceluia Dumnezeu, a cărui închinători să ție și ei că sunt.

„Când s'au pogorit limbile amestecând, despărțit au nemurile cel Prea înalt, ér când au împărțit limbile cele de foc, pe toți într-o împreunare i-a chemat“, ne spune sânta biserică, și-și vor putea ôre ajunge acest scop acești tirani trufași orbiți de patimă, de scopul magiarisării, în contra învățăturilor creștinesci?

Nu credem.

Dumnezeu privește numai cu părere de rău la faptele lor imorale în această direcțiune, dar când va vedé, că merg prea departe în orbia lor trufașă, le va strica turnul, și-i va imprăscia pe fața pământului, de nici doi cu doi nu se vor mai întâlni din ei.

nici o măiestrie, cine vrea să se facă pe tóte acela n'are timp de a umbla după meșteșugiri nòuș și de a studia scrieri. Până când succede o probă recomandată și până când produce ceva probă, se perde valórea îndoită în timp și bani. Eu în tótă viața mea am muncit ca nime altul și am avut destulă ocaziune de a observa când e timpul potrivit pentru a pune cartofi, a plivi holda, a cosi érba și altele de felul acesta.

Eu am făcut mii de încercări, cari sunt tocmai potrivite pentru mine și starea mea, și acum deodată tóte acestea se nu mai fie bune, și eu să mă las să fiu învățat de aceia, cari pòte nu au avut nici odată còrnele plugului în mână, cari pòte nici odată nu au țeselat vitele sau au scos gunoiul din grajd, cari pòte dintre tóte acestea știu numai ceva, sau pòte au numai idee, și cari chiar dacă nu știu, tot nu știu ce să potrivească pentru mine și pentru starea mea. Acesta, — o spun verde, — de multe ori m'a supărat. Agricultorul nu pòte să fie un literat și nici nu pòte fi, dacă vré să-și pòrte economia cum se cuvine. Sòrele care a lucit în timpurile vechi, lúcesce și acum, vântul bate ca și mai înainte, natura vitelor, măestria, cum face Dđeu să crească érba și holda nu s'a schimbat — și de mii de ani am avut timp de a ne gândi la așa ceva; de aceea, între agricultura dela popórele

Trimite-le deci Dóme, Duchul înțelepciunii, ca să abđică mai de vreme dela continuarea zidirii turnului lor babilonic, al magiarisării! Trimite-le Duchul înțelegerii spre luminarea minții, ca să înțeleagă cuvântul adevărului Tđeu, care ai binecuvântat diferența limbilor spre fericirea tuturor și spre mărirea Ta!

Trimite-le Duchul temerii de Dđeu ca să abđică de cutezanța în contra Majestatei Tale divine, reîntorcându-se ér la legile Tale și ștergând pe ale lor cele aduse în contra Ta și în contra semenilor lor.

Dar trimite-ne și nòue și conducătorilor poporului român acel Duch al înțelepciunii, acel Duch al înțelegerii, acel Duch al temerii de Dđeu, ca să cerem dela Tine numai ceea-ce ni este spre binele nostru și al tuturor și spre fericirea patriei; să dispară cetele dintre noi și să rămânem și mai departe în frica Ta, ca să ajungem mai de timpuriu la scopul ce ne ai destinat, atât aici, în această patrie pămêntescă, cât și în cea cerescă la care ne ai chemat!

Trimite-ne Dóme și nòue un Moise, care să ne scape din robia acestor stăpânitori tirani, cari tind la nimicirea noastră națională, cum tindéu egiptenii la nimicirea poporului israelitén!

Așa să fie, așa să fie!

G. H.

Revista politică.

În legătură cu trista scire despre repausarea arhiducelui Carol Ludovic, multe gazete discută și cestiunea succesiunii pe tron:

După mórtea arhiducelui Carol Ludovic trece dreptul de moștenire pe tronul Austro-Ungariei asupra fiului său celui mai bătrân, asupra arhiducelui Francisc Ferdinand d'Este (născut în 18 Decembre 1863); în cas când ar abđice arhiducele Francisc Ferdinand dela tron sau ar muți înaintea Majestatei Sale, atunci va fi moștenitor fratele său Otto, (născut la 21 Aprilé 1865, căsătorit dela 1886 cu prințesa Maria Iosefa de Saxonia.) Dela el trece dreptul de moștenire pe tronul Austriei și Ungariei la fiul său cel mai bătrân, arhiducele Carol, (născut la 17 August 1887) și apoi la fiul său cel mai tânăr arhiducele Max Eugen, (născut la 1895). Acestuia îi urmăz pe tron fiul al treilea mai tânăr al rēposatului arhiduce Carol Ludovic, arhiducele Ferdinand Carol, (născut la 27 Decembre 1868). După fiii, respective nepoții rēposatului arhiduce ar ajunge moștenitor pe tron arhiducele Ludovic Victor (născut în 12 Maiu 1842), singurul frate

vechi și dela noi nu a putut fi cine sci ce deosebire, și în tóte părțile e vorba numai de a folosi și de a scóte la lumină cea ce se potrivește pentru starea fie-cărui, și eu cred că pelângă tótă silința și priceperea, fie care scié să ție paș, amésurat împrejurărilor lui, cu lumea. Sau pòte că acum am ajuns la còda vécului, și natura, dela care atárnă totul, să se fie făcut altă chiar în vécul nostru? Eu nu cred, și de aceea nici nu dau nimic pe reforme cel puțin acestea le las pe sama altora, să le probeze alții, este lucrul adevărat, și și-au plătit aceia onorarul pentru învățatură, atunci mai rămâne timp și pentru mine, și atunci învățatura pe mine mă va costa mai puțin.

Atari declarațiuni nu arată altceva de cât că omul acesta să retrage dela orice învățatură și că el cu ochii deschiși nu vrea să vadă nimic. El nu cunoște nici îmbunătățirile, cari le reclamă economia lui proprie, nici că vrea să cunoască rezultatul îmbunătățirilor altora.

El rămâne la cele vechi, fără de a cugeta, că noi multe am învățat dela cei bătrâni. Ei în felul lor și pe vremea lor, au făcut mai multe, de cât pòte crede cineva; căci ei au fost fără instrucțiune, și ei au putut ajunge la un grad anumit de cunoștință în agricultură numai cu timpul prin multe încercări și esperiențe și îmbunătăți-

care mai trăiesce, al Majestatei Sale, care frate însă nu e căsătorit, și după el ar urma casa Toscana, respective Marele duce Ferdinand de Toscana, și succesorii lui de seces bărbătesc.

* * *

Contele Albert Apponyi s'a hotărît, ca de astădată să nu ia parte la delegațiuni. Acestă hotărîre a dat ansă la o multime de comentarii. Unii ție, că contele Apponyi intenționéză să se retragă cu totul dela politică, ér alții, că vrea să-și pregătéscă calea, ca să se apropie de partidul liberal.

În fața unor astfel de svonuri scrie organul partidului național „Nemzeti Ujság“ următoarele:

„Noi constatăm faptul că conducătorul partidului național este împe-decat prin alte interese de natură privată, de a petrece în continuu în capitală pe timpul delegațiunilor, — o împregiurare pe care a indicat-o el de mai înainte prietînilor săi politici ca causă, că nu va putea participa de astădată la d-sbaterile din delegațiuni. În urma acestora s'a decis însă și Ferdinand Horánszky, să nu mērgă la delegațiuni, și numai din motivul, de a evita esplicări rēu înțelese, cari s'ar putea provoca prin aceea, că el, în absența conducătorului de partid devóltă în delegațiuni o activitate politică, precum și circuleză deja în această cestiune fel de fel de svonuri. Partidul național va fi reprezentat prin membrii săi în delegațiuni și lipsa conducătorului și apresidentului partidului este de a se atribui numai amintit lor motive. Tóte celelalte combinațiuni în această privință sunt nebasate.“

* * *

În Viena s'a întrunit Marți consiliul comunal, ca să depună jurământul noul primar, Strobach. După vorbirea contelui Kielmansegg și după depunerea jurământului primarul Strobach rosti următoarele cuvinte:

„Dacă după o întreprupere prea lungă consiliul comunal reîntră iarăși în drepturile sale, apoi acesta are de a o mulțami orașul în linia întâi sacrificiului patriotic al unui bărbat, care pòte contra voinței poporațiunii și-a subordonat persóna sa interesului general. Aplause frenetice. Trăescă Lueger. Deja la alegerile, cari s'au făcut în luna lui Aprilé, anul trecut, o parte din poporațiunea Vieni a dat lamurit, să se înțelegă, că ea nu apróbă administrația de mai înainte, și alegerile din luna lui Septembrie anul trecut, precum și cele din urmă alegeri comunale au dat espreziune într'un mod înțeles de tótă lumea voinței po-

porului. (Aplause nesfêrșite). Nòua majoritate a consiliului comunal din Viena își va lua în tóte conclusele sale de cinosură, — eu sunt convins — această voință a poporului și eu, ca primar ales liber al Vieni, îmi voi considera totdeuna de onóre, să fiu esecutătorul credncios al hotărîrilor consiliului comunal. (Bravo)

Se înțelge de sine, că o strictă observare a legilor, că dreptatea, consciențiositatea și obiectivitatea va fi în tóte direcțiunile steaua noastră conducătoare!

Vé rog, Escelenția Vóstră, să primiți asigurarea, că comuna Viena va dovedi față cu autoritățile statului pe terenul legilor, pe cari și noi întocmai așa sunt-m aplicați ale esecuta, cea mai mare prevenire, cel mai durabil sprigin și cea mai evidentă promovare a tuturor ocupațiunilor, cari tind la binele poporului. Atât consiliul comunal, și cu deosebire eu, știu, să apreciam o bună înțelegere cu factorii de stat și vom pune tóte în mișcare, ca să producem o astfel de înțelegere și se o și susținem. Și dorința Escelenției Vóstre ca consilierii comunali din tóte partidele să se pótă uni într-o străduință onorifică pentru binele orașului, nu va găsi între pretinii mai și în mine nici un dușman; — noi avem deja înaintea ochilor noștrii tristul esemplu dela ovreii-liberali să înțelge, undă duce o dominare unilaterală de partid. (Aplause în stēnga.)

Fie-care Vienez scié, ce are să mulțaméscă orașul său îngrigirii pârîntesci a bunului nostru împérat. La fie-care pãhar de apă mulțaméscă el pentru nobilul dar al fântânii împératesci care a făcut o Majestatea Sa Vienezilor. (Aplause). Pas de pas întâlnește vienezul admirabilele creațiuni, cari fac din Viena unul dintre cele mai frumoșe orașe și la cele mai multe trebue să-și ție, că le mulțaméscă îndurării împératului său. Majestatea Sa, bunul nostru împérat și domn își va aduce aminte și pe viitor plin de îndurare de orașul nostru și va fi cel mai bun ajutător al nostru. În neîntreruptă iubire și credință ne unim deci cu toții din inimă într'un strigăt: Trăiescă bunul nostru împérat și domn, Francisc Iosif I la mulți ani!! (Aplause nesfêrșite).

* * *

În Francia s'a provocat un conflict acut în casa Orleans, conflict, care în present preocupă tótă presa. În diarul „Temps“ se exprimă un conducător royalist astfel: „Desbinarea există. Nu se mai pòte ascunde. Causa acesteia este, că nu se putéu înțelge asupra politicei generale.“

și se sfătuiu despre afacerile agricole. Preotul și învățătorul le țineau prelegeri despre tot felul de lucruri folositoare, sau le ceteau din reviste și cărți teme instructive, și le dau esplicățiunile de lipsă. Din când în când venia și învățătorul ambulant și le ține prelegeri din agricultură, le spunea cum să are pentru trifoi, lucernă și altele.

Aceste sfătuirii în cerc restrîns adevă cu puținii membrii sunt cu mult mai bune decât adunările lunare sau anuale în centru cercului agricol, unde vin sute de membri. La adunările săptămânale li se dá ocaziune membrilor, ca fie-care să cēră sfat pentru trebuințele lui, și aci i-se pòte esplica fie-cărui în parte, ba țeranul aci între puținii are mai mult curagiu, și îndrăsnescă a-și spune părerile lui altuia. Din cercul agricol să forma cu timpul o societate de ajutor reciproc, împrumut, și o societate de consum, despre care vom vorbi mai pe larg la alt capítlu.

Și despre asigurări s'au sfătuit, și sfătuirile aceste au avut bune rezultate. Cercul agricol din Porumbeni, care se părea la început că nu o să ajungă la nici un rezultat, a ajuns, putem ție, légânul tuturor îmbunătățirilor agricole.

Bucuresci, 1/13 Maiu 1896.

I. Cădea.

Ducele de Orleans publică o scrisoare, pe care a adresat-o ducelui Au-diffret-Pasquier. El își exprimă mai întâi mirarea sa despre slaba primire care a pregătit-o comitetul proiectului prezentat de amicii prințului, proiectului de a formula în Cholet în numele său un manifest electoral. Trebuie să alăge ori și cine: între a prezenta numai în închipuire o monarhie și a o crea. Ducele se exprimă apoi despre atitudinea așteptătoare și dice, că el a fost fericit, că a lăsat să se întrunească în numele său, voci, cari reduc la nimic dreptul monarhic și dreptul electoral.

Nu i-ar fi neplăcut, să ofere însuși un exemplu de apropiere și să dea el cea dintâi dovadă contra prejudecăților ce le nutrește unii față de monarhie. Ducele aprăbă, că principele Henric de Orleans a primit distincțiunea căci el nu ar dori-o, ca dacă ar ajunge el la putere, ce atenții cei buni să nu i-o recunoască, pentru-că ei au sentimente republicane.

Pe lângă ducele de Orleans jocă feciōra de Orleans rola principală în cestiile politice actuale din capătala franceză. În 17 l. c. s'a făcut o mare manifestare din partea junimei catolice din Paris înaintea statuei Joanei d'Arc pe locul piramidelor. Era de față peste 5000 de persoane. Abbe Garnier, arangiatorul conductului festiv, s'a mulțumit, să strige: „Trăiescă Lotaringica“. Mulțimea strigă: Trăiască feciōra! Trăiescă s'erbătōrea națională!! Francia Francezilor! S'a luat o rezoluțiune pentru introducerea țilei de o v'reie.

Mulțimea strigă: „Jos cu ovreii“ și se risipă grupe de grupe pe bulevard. O parte se duse înaintea redacției diarului „Intransigeant“, ca să demonstreze contra lui Rochefort Mulțimea strigă: „Scuipați l pe Rochefort! Jos cu revoluționarul“. O înce care de a întra în casa lui Rochefort, a fost împedat de poliție. O altă parte se duse înaintea diarului antisemit „Libre Parole“, unde aștepta Drumont pe balcon mulțimea. Aici strigară omeni: „Trăiescă feciōra“. Drumont ținu o vorbire scurtă, care se termină cu cuvintele: „Francezii Francezilor“.

Peste 500 de poliști împărștiară pe manifestații. Acestia se adunară totuși din nou și strigară: „Trăiescă feciōra! Jos cu Ovreii!“ Un strigăt dete semnalul, să demonstreze înaintea palatului lui Rothschild. Mulțimea strigă imediat „Jos cu Ovreii!“ Poliștii împărștiară mulțimea: s'a făcut 28 de arestări.

După-ce se risipă manifestații, abbeul Garnier s'a dus în capela din suburbiul Moulmartre. Aici s'au adunat mulți omeni, cari l-au insultat și i-au strigat: „Trăiescă Rochefort“. În fine a putut întra Garnier în biserică, unde a ținut o predică despre feciōra de Orleans.

Am descris *per longam et latum* aceste interesante manifestații. Va să dăca au început creștinii să se deștepte. În Viena antisemiții au triumfat splendid; în Paris încep să iasă la ivelă. În chipul acesta în totă Europa mai curând sau mai târziu Ovreii o vor păți-o, ér creștinii își vor recăștiga drepturile, cari le compet, și pe cari de mult ar fi trebuit să nu le p'erdă. Bărbați harnici, ca Lueger în Viena și Drumont în Paris, să vor ivi în număr tot mai mare; ei vor duce sigur la isbă dă cauza creștină, și atunci, atunci va sosi și ora așteptată cu atăta dor și de naționalitățile asuprite din Ungaria, când în fața sfinte cruci vor trebui să de-capituleze și îngâmfaiți Unguri, dintre cari trei din patru părți sunt Ovrei p'ecătoși!!

* * *

În Sofia s'a s'ev'șit în 15 l. c. în totă liniscea un act însemnat pentru desvoltarea Bulgariei: Principele a primit pe reprezentanții diferitelor state

și a luat la cunoscință credenționalele lor. Prin acesta s'a inaugurat în mod oficios actul recunoscerei principelui Ferdinand ca suveran, și reprezentanții puterilor au întrat acum cu principele în relațiuni normale.

Din parlamentul magiar.

Ședința dela 19 Maiu 1896 n.

Încă înainte de începerea ședinței s'a fost lătit vestea pretutindenea, că arhiducele Carol Ludovic a răposat. Astfel, singurul obiect al acestei ședințe a fost luarea cunoscință a acestei tristești și statoruirea modalităților pentru exprimarea condolenței față de Maiestatea Sa și casa domnitōre.

Imediat după-ce s'a notificat și oficios trecerea din viață a fericitului arhiduce, președintele casei deputaților Szilágyi Dezső, a și dispus arborarea stégului negru pe edificiul camerei, ér tristul act l'a adus la cunoscință camerei prin următōrea cuvântare:

„Vestea tristă, Onorată Casă, ce tocmai în momentul acesta mi-s'a notificat, ne-a cooperit în doliu festivitățile. Acel membru al casei nōstre domnitōre, care a stat mai aproape de tron, arhiducele ces. și reg. Carol Ludovic, a încetat de a trăi. Noi (membrii casei se ridică), atunci când casa domnitōre și națiunea s'au împreunat în veselia s'erbărilor nōstre comune, simțim îndoit lovitura, care acopere alăturiu familia domnitōre și națiunea ce simte alăturiu ea. Fericitul arhiduce, carele era și mare proprietariu în patria nōstră și care s'a ar'etat cu caldă simpatie și prin interes pentru s'orta și desvoltarea patriei nōstre și carele deja și ca mare proprietariu doria să p'ășescă în legături mai strinse cu națiunea, abia cu vre-o câte-va țile mai nainte ne puse în vedere prezentarea sa la s'erbările nōstre naționale dimpreună cu Alteța Sa soție, și cu bucurie primim înainte, că cu stimă și simpatie îi vom putea salute în mijlocul nostru. Dar ađi numai tributul de pietate îl p'utem aduce la catafale în numele națiunii.

Propun de Ince, Onorată Casă, ca Casa să-și esprime la protocol durerōsa sa și piōsa condolență, și espresiunea aceleia să o ducă înaintea tronului în formă de adresă; la ceremonialul funebru Casa să se presente și să și dea espresiune pietății sale. În privința modalităților voui înainta mână proiect ca să mi se aprōbe dispozițiunea l'au și executată deja privitōre la arborarea flămurei de doliu pe edificiul camerei; în s'f'șit propun ca în semn de pietate și durere, ađi să nu continuăm eu constăturile, ci ordinea pentru țiu de astăđi să o transpunem pe ședința de mâne la 10 ore a. m.

Aprōbă-mi camera acest proiect? (Aprōbări). Atunci acesta o declar de decisiune a camerei și ședința o închid“.

Camera a ascultat stând în picior și în tăcere adâncă cuvintele președintelui și cu unanimitate i-a aprōbat propunerile făcute

*

Tot așa s'a luat scire despre acestlă veste atât de tris'ă și în casa magnaților.

Ședința o a deschis păđitoriul de corōnă Szilágyi József prin următōriu discurs: „Ilustri magnați! (Să auđim!) De țile ne sosece deja sciri îngrijitōre despre starea sănătății Alteței Sale ces. și reg. arhiducele Carol Ludovic. Cu vre-o câteva minute am primit scirea înspăimântatōre, prin care mi s'a anunțat mōrtea întemplată. Așa cred, că în momentul acesta, Ilustri magnați cu toții împreună cu întrégă țera vor lua parte la doliul Majestății Sale. Majestatea Sa în Alteța Sa a pierdut pe fratele său iubit și patria pe un arhiduce, care a nutrit bunăvoință și iubire față de ea.

Așa cred, că Ilustrii magnați în unanimitate se vor alătura, ca espresiunea durerii nōstre pentru acestlă mōrte în protocol să o eternisăm, ci să o exprimăm și prin adresa înaintândă Majestății Sale.

Ce se ține de înmormântare și de participarea casei de sus la ea, nu sum în stare a face propuneri, ci așa cred, că în ședința de mâne, la 12 ore m., Ilustra Casă va dispoze cele necesare. (Aprōbări.) Dacă binevoiiți a primi, aceste le pronunț de decisiune. (Aprōbări.)

În urma acestui cas de mōrte, așa cred că e cuviniōs, ca să nu pertractăm ađi

obiectele puse la ordinea țilei, ci să le amânăm pe ședința de mâne. (Aprōbări.)

Dacă primiți închid ședința“.

Magnații, cu indioșare ședând la locurile lor, și au primit fără cuvânt propunerile președintelui.

Concertul „Musikverein“-ului.

Mercuri (20 Maiu) a avut loc în sala dela „Gesellschaftshaus“ un concert, dat de reuniunea de musică a sasilor de aici. Acesta a fost primul concert dat de acesta reuniune, la care am putut să asist și eu, — pentru-că numai membrilor le este permisă intrarea...

Sala amintită, de altcum fōrte spațioasă era ticsită de lume alésă: compusă aprōpe numai din sasi. Faptul acesta ne pune în uimire, dacă ne cugetăm, că acești ascultători toți sunt membrii reuniunii „Musikverein“: Când vom ajunge și noi, să p'icepem cu toții însemnătatea și valōrea culturală a reuniunilor de acest soi, și să le spriginim astfel? Câte reuniuni au sașii! — și tōte sprijinite cu căldură. Noi nu avem decât o reuniune, — numai una în întrégă Transilvania, care se bucură de renume, — dar și aceea nu prea sprijinită, — concertele ei sunt cam slab cercetate..... cel puțin mie așa mi se pare....

Punct la 7 ore s'au urcat pe bină în frumōsă ordine drăgălașele cântărețe și membrii orchestrei orașenesci, care a provēđut acompianarea. — Damele s'au postat de-a drēpta și stânga, mijlocul l'a ocupat orchestra, ér la spatele ei s'a rezervat loc pentru bărbați. Atât de practic și cu gust mi s'a părut mie acest arangament. Bina împodobită astfel cu multe și frumōsele domnișōre, își da un aspect de-o cuceritōre frumșetă.

Programa a fost compusă din două puncte:

Punctul prim: *Clavier-Concert* cu acompianament de orchestră, op 21 (F-moll) de Chopin, a fost executat de domnișōra *Otilia Schell* cu o execuțiune rară. Am admirat desteritate și liniștea nepăsētōre, cu care d-șōra *Schell* a executat acestlă compozițiune de o frumșetă rară. Publicul a rēplătit cu aplause entusiaste prestațiunea admirabilă a d-șōrei *Schell*.

Terminându-se acest punct, s'au urcat la locul lor pe bină și bărbații; pare-că în proporție cu corul de dame, cel bărbătesc e mic.

A urmat punctul al doilea: „*Belsazar*“ op 73. de *Carl Reinecke*, pentru soli, cor și orchestră. Rola lui *Belsazar* a fost încredințată d-lui *V. Orendt*. Fără îndoială dl *Orendt* este cea mai bună putere bărbătescă din această reuniune. Dēnsul dispune de o voce de bass fōrte frumōsă, cu un timbru plăcut; e stăpân mai ales peste tonurile cele adânci, le prinde cu siguranță și cu o rară ușurință. Dl *Orendt* și a executat rola precis.

Domnișōra *Teresia Henrich* (alt; în rola: o israelită) a cântat corect.

Rola profetului Daniil a fost mulțamitoriu executată dedl *J. Tomandl*. Dēnsul dispune de o bună voce de tenor, și este stăpân exclusiv peste tonurile cele înalte.

A mai cântat o mică bucată solo d-șōra *Berta Binder*. După cât am putut observa — din cauza rolei mici ce a avut-o, — d-șōra *Binder* dispune de o voce fōrte melodioasă; îmi pare fōrte rău, că nu a avut o parte mai mare, ca astfel să mi se fi dat ocașiunea a mă delecta în vocea-i frumōsă. Sper, că altădată mi se va împlini acestlă dorință. Mi-a impus fōrte mult prestațiunea corului. Cu deosebire sopranel s'a purtat escelent. Acestlă voce este mai bine reprezentată și după cât am observat, aci sunt concentrate puteri escelente de soli chiar, despre ceea-ce m'am convins cu alte ocașiuni.

În genere concertul a succes, și partea leului în reușita lui o are bravul și neobositul conducētōriu al reuniunii, dl *L. L. Bella*.

v.—viciu.

Noutăți.

Parastas. Ađi la orele 11 a. m. se va celebra în biserică din Sibiu-cetate parastas solemn pentru Alteța Sa arhiducele Carol Ludovic, la care parastas sunt invitate tōte autoritățile militare și civile și tōte corporațiunile nōstre bisericesci din loc. Parastasul se va celebra prin Escelența Sa I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Miron Romanul cu asistență numerosă.

Despre decursul parastasului mai multe în numărul procsim.

Convocare. * * * * * Membrii ai comitetului central a reuniunii învățătorilor români gr. or. din districtul Devei sunt invitați a participa la a două ședință ordinară ce să va ține Marti în 14/26 Maiu 1896 la 8 ore a. m. în sala școlii nōstre din Opidul Orēștie.

Obiectele sunt:

1. Raportul presidial despre decursul afacerilor reuniunii în anul curent.

2. Raportul cassariului despre starea cassei.

3. Raportul bibliotecariului.

5. Propuneri.

Ha țeg, la 6/19 Maiu 1896.

Nic. Pēcurariu,

secretariu.

Nic. Sānzian,

președinte.

Neconfesionalismul se lătesce. Fōia clericală „*Alkotmány*“ p'escse din Arad următōrea telegramă:

„Neconfesionalismul începe a se lăți tot mai mult pe Alföld. Astăđi s'au prezentat 4 familii, pentru a-și insinua repășirea din sinul cutărei biserici. Dar nu numai aici, ci și în Seghedin și Hódmező-Vásárhely mai multe familii s'au lăpădat de confesiunea lor. Cea mai mare aplicare pentru neconfesionalism e între socialisti. Ei își părăsesc confesiunea pentru a scăpa de darea bisericeii neținând cont de împregiurarea, că dacă cineva își părăsesc confesiunea încă cinci ani e obligat prin lege la solvirea competențelor bisericesci din a cărei sin au eșit“.

Parcă acuma îl auđim pe Csáky și pe Wlassics accentuând cu multă emfasă în casa deputaților, că legea despre liberul exercițiu al religiunii nu va fi în dauna nici unei confesiuni.

Am ajuns deja să constatăm dauna în cele materiale, care însă e disparentă pe lângă dauna morală, a cărei urmări nu sunt departe.

Prima oltoire în contra v'ersatului. În 14 Maiu a acestui an s'au împlinit o sută de ani, de când cetățenul engles dela sate Jenner a s'ev'șit prima oltoire în contra v'ersatului. Acestlă aniversare era să fie s'erbată din partea reuniunii medicilor englezi printr'o adunare festivă, care însă s'a amēnat până în prima đi după congresul medicilor, adecă până în 17 Septembrie, când vor putē se ia parte la s'erbare și medicii din provincie.

Corespondență particulară

a „Telegrafului Român“.

Zarand, în 19 Maiu, 1896.

În numărul 97 al „Tribunei“, a apărut o corespondență subsemnată G. Mar... care a produs deprimare nu numai în cercurile române, dar și în cele magiare prin denaturarea cu intențiune a faptelor la petrecut la 10 Maiu în Brad.

Vom spune adevērul franc și în cas de lipsă vom eși și pe față.

Nu numai organele dela administrație au participat la servițiu divin ținut în 10 Maiu în biserică gr.-or. din Brad, ci și alți onorațiori străini. Sunt nemeritate imputările ce se fac „epitropului“ român, că s'a ar'etat „complesant“. Ce țici nene Radule, nu ar fi fost o rușine pentru biserică română când ar fi lăsat omeni străini în mijlocul bisericeii, și să nu le arete un loc de ședut fiind invitați? — Ori trebuia lăsați în despărțemētul muierilor să rētăcescă? O așa purtare pot se arete cei ce jōcă pe Marcu de belciug, éră nu omeni cu creștere; să nu i să dea informațiuni unui străin, când își cercetēza biserică?

De unde apoi atăta ură față de directorul G. Părău!? E o minciună că: „a ținut calea profesorilor căți erau la biserică și le-a đis, că trebuie să mērgă și la biserică reformată“. S'a dus cine a vrut, și precum cred eu numai în urma unei fōrte morale — ce se va ar'eta mai jos. A afirma că directorul și profesorii „în mijlocul stindardelor s'a indentificat cu cēta turbulentă a millenanților“ e o infamiă.

Adevărul e că: directorul și profesorii eșind din biserică reformată au rămas cei din urmă și departe de millenanți și au intrat în locuința directorului, carea se afla în apropiere; pe când tinerimea dela scólele maghiare și magiarii au percurs stradele Bradului până la biserică romano-catolică și apoi la Israeliți. La tóte acestea au lipsit cei amintiți mai sus.

E o denaturare a adevărului când Marcu afirmă, că preotul Konya Deneș ar fi quis: „duceți-vă, cărațivă de aici cei cari nu credeți în existența millenară a statului magiar“.

Numitul preot citase din Petöffy cuvintele privitoare la venitoriul Ungariei, — dar nu la milleniu.

Se face imputare directorului G. Părău, că nu ar participa la petreceri românesce, ceea ce nu e drept. Nu cumva a pretins G. Mar... ca se ia parte la balul dînsului, la carele din rēsbunare nu a invitat mai multe familii române? Nu cumva pretinde G. Marcu ca se ia directorul gimnasial parte la petreceri alătura cu „un țigan“ invitat prima dată la bal de G. Mar...? Nu veți Marcule, că ai făcut de rîs petrecerile române — de când te-ai obrus ca arangier și totum factum.

Ne esplicaveră și ticălosă e afirmațiunea lui G. M. că: căți-va băeți de scólă de 6—8 ani din propiul îndemn au batjocurit și rupt cocardele magiare dela fetele române, cari silite de învățătorea lor dela scóla magiară le-au purtat la parada millenară“. Nici cel mai mare dușman al institutelor române nu ar fi putut face o însinuare mai miserabilă. Nimic nu e adevăr din tótă afirmațiunea. Lucrul stă cu toful altminteala. Un singur elev român a avut un affer cu un băet de scólă — magiar — pentru o co-

cardă; dar atât la pretură, cât și la primăria s'a luat lucrul de o copilărie, precum a și fost. Afacerea s'a complanat amical. Și probabil urmarea a fost că vre-o căți-va membrii din corpul didactic au mers la biserică reformată cu directorul. Nu cumva era mai bine Dle Dr. R. se iee întreg corpul didactic calea Herteganilor și apoi reînțorși în Brad să scrie lucruri, pe cari nu le-a vędut, cornurate și false.

Cum vii D-ta se insinui elevilor de scólă lucruri cu totul false. Nime nu s'a atins de cocardele, ce le purtau fetele dela scóla magară. Și apoi neadevăr spune corospondentul, că fetele române au fost forțate a purta cocarde magiare, din contră, o fetiță română avé tricolorul român-național, și voinde alte fete se i-l rupă învățătorea a intrevenit și a lăsat fetița se-l pórte mai departe. Nu șede frumos unui om de scólă a spune neadevăruri.

Încă cevași de încheiere; G. Marcu amintesce de chemarea țeranilor la pretura din Brad, în cauza unor proteste contra ședinței festive a comitatului Huniedórei, și că s'ar fi luat protocóle false.

Sē vorbim sincer dle G. Marcu. Modul cum s'a pus la cale subscrierea protestului din Brad etc., e sub tótă critica. D-ta lansezi protestul unui încređut ca se-i faci subscrieri, dar însuși nu-l subscrii, ci faci politică de struț, nu-l subscrii preoții etc., ci ómeni din popor, și măiestrii, din cari unii nici ideie n'au avut de cuprinsul protestului. Asta nu e luptă de bărbat serios. Când cineva face un act, și luptă pentru o idee, prim loco el îl subscrie, și merge în frunte cu fața senină, dar nu face gură numai pe hârtie în colónele „Tribunei“, sau a altui țariu.

În ăst mod numai compromitem cauze sfinte.

De dorit ar fi, ca scriind cineva la țiare, se nu raporteze despre lucruri, cari nu le-a vędut și nu le a auđit, și în fine se nu scrie minciuni.

Sapientia sat. A.

CONCURS.

Spre distribuirea celor două premii de cât: 25 coróne, create de cătră adunarea generală din 1894 a despărțământului IV al Asociațiunei transilvane se escrie prin acésta concurs repefit până în *Septembre st. n. 1896*.

La aceste premii pot concura acei învățatori aplicați pe teritoriul despărțământului, cari cultivéză în grădina scólei de sub conducerea lor grădinăritul (adecă pomărit, legumărit și stupărit) și le vor obținé acei doi din ei, cari vor arăta și vor dovedí în decursul anului 1896 cele mai bune rezultate.

Resultatul obținut în cultivarea grădinăritului se dovedesce p in un atestat oficios estradat de cătră comitetul parochial și vidimat de cătră oficiul protopresbiteral competent, care alăturându-se la cererea de concurs se înaintéză până la terminul defit la biroul despărțământului.

Din ședința comitetului despărțământului IV Sibiu al Asociațiunei transilvane, ținută la 4/16 Maiu st. n 1896.

I. Papiu, Dr. N. Vecerdea, director. not. ședinței.

Din public. *)

Mulțămită publică.

Grigorie Roman și Gavriil Filip locuitori din Leschia ađi în țină „Inălțării Domnului“ au donat pentru biserică noastră din Leschia un rënd de vestimente bisericesci negre de cari biserică a avut fôrte mare lipsă. Rog deci Onorata Redacțiune ca în colónele iubitelui nostru țiar „Telegraful Român“ se dee loc poporului credincios pentru a-și puté manifesta și pe acésta cale mulțămita sa sinceră pentru acésta vrednică faptă. Al Onoratei Redacțiuni.

Leschia, 2 Maiu 1996.

Aureliu Greblea, parochul Leschiei.

*) Pentru cele publicate în rubrica acésta redacțiunea nu e responsabilă.

Szám 3500—1896

[51] 2—3

Pályázati hirdetésny.

Poresésd nagyközségben lemondás folytán üresedésbe jött községi jegyzői állomásra ezennel pályázatot nyitok és felhívom pályázni ohajtókat, hogy minősítésüket kimutató kellően felszerelt folyamodványukat folyó évi június hó 6-ig bezárolag hozzám nyujtsák be.

A községi jegyző illetményei a következők:

1. Évi fizetés 500 trt
2. Lakbér 26 "
3. Utí és napidij átalány 70 "
4. Kézbesítési díj 40 "
5. 6 öl búkkia a privátlak fűtésére.
6. A privát munkálatok után járó szabályrendeletileg megállapított díjak.

Nagy-Szeben, 1896 évi május hó 17-én.

A járási főszolgabíró: Fabritius.

Nr. 155/1896 protop [50] 2-3

CONCURS

Pentru ocuparea postului al 2-lea de paroch în parochia de clasa a II-a din comuna Apoldul inferior protopresbiteratul Mercurei, se deschide concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele fise împreunate cu acel post satorite de comitetul parochial sunt de fl. 606. 91 cr.

Informațiuni mai de aprópe despre starea parochiei se pot lua dela comitetul parochial sau oficiul protopresbiteral.

Reflectanții pentru acest post au a-și așterne cererile concursuale, instruite conform normelor în vigóre, subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis.

Mercurea, la 2 Aprile 1896. Oficiul protopresbiteral gr.or. al tractului Mercurei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Ioan Droc, protop.

Nr. 123/96 [49] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de cl. III Inuri protopresbiteratul Albei-Iulia prin acésta se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul destinat pentru publicări oficiale „Tel. Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau preste tot la an suma de 520 fl v. a. cari sunt satorite în ședința comitetului parochial din 11 Aprile a. e.

Informațiuni mai de aprópe despre starea parochiei și soțul venitelor se pot lua la oficiul protopresbiteral și la comitetul parochial.

Reflectanții au a-și înainta cererile în terminul deschis la subsemnatului oficiu protopresbiteral instruite în sensul normelor din vigóre.

Alba-Iulia, 12 Aprile 1896. Oficiul protopresbiteral al Albei-Iulia în conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Ivan, protopresbiter.

Turnătoria de clopote și de metal a lui

Antoniou Novotny

în Timișóra — Fabrică

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioșe, pe lângă garanță pe mai mulți ani, provędute cu adiutări de fer bătut, construite spre ale întórce cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lătura prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomând

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, n'ai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminóșă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu. Mai departe se

recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadiustarea clopotelor vechi cu adiustare de fer bătut, — ca și spre turnarea de tóce de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeuna gata în magazin. [10] 14—48

Preț-curanturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

Cea din urmă tragere principală a

Lotteriei de classă ungare

aprobată de stat.

Cel mai mare câștig este în cel mai favorabil cas:

Un milion coroane.

Tragerea se face: dela 12 până în 28 Maiu 1896.

Câștiguri	Coróne	Coróne
1 premiu de	600.000 =	600.000
1 "	400.000 =	400.000
1 "	300.000 =	300.000
1 "	200.000 =	200.000
1 "	100.000 =	100.000
2 "	40.000 =	80.000
2 "	20.000 =	40.000
5 "	10.000 =	50.000
14 "	8.000 =	80.000
30 "	6.000 =	204.000
100 "	2.000 =	200.000
200 "	1.000 =	200.000
2650 "	200 =	530.000
22.000 "	150 =	3.300.000
25.007 "	Câștiguri și 1 premiu	6.284.000

Prețurile losurilor de cumpărat pentru cl. III:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
fl. 60.—	30.—	6.—	3.—

Pe lângă aceste prețuri originale ale losurilor sunt a se alătura la comandare pentru porto scrisorilor recomandate și pentru listele de tragere 25 cr.

Losuri recomandă și trimite pe lângă espedarea mai nainte a prețului prin asignație postală sau rambursă

CARL HEINTZE,

Budapest, Servitenplatz 3.

Adresa telegrafică: **Lottoheintze, Budapest.**

Losuri de câștiguri ori cât de mari, le achit prompt.